

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2533/2024
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Весне Субић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Нешковић, адвокат из ..., ради узнемиравања и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 364/23 од 12.09.2023. године, у седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 364/23 од 12.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 364/23 од 12.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 165/2022 од 03.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да успостави пређашње стање на прилазном путу који почиње са сеоског пута Рајац – Полом, а који се спаја са к.п. .. к.о. ... чији је власник тужени и к.п. .. чији је власник тужила и то на северном делу к.п. бр. ..., тако што ће уподобити пут за несметан улазак тужиле у своју парцелу и несметано коришћење, уклањањем постављеног бедема висине 1м до 1,5м, закопати канал дубине 30цм и уклонити постављену ограду од 3 коца дужине 4м са тарабама и летвама и то 4 комада, а ако то не учини, то ће учинити тужила о трошку туженог, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да тужили накнади материјалну штету због немогућности кошења и употребе траве и отаве са к.п. бр. .. к.о. ..., у 2014. години, у износу од 10.202,40 динара са законском затезном каматом од дана вештачења до пресуђења, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 413.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 364/23 од 12.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је успостављање пређашњег стања на прилазном путу уподобљавањем пута за несметан улазак тужиље у своју парцелу и несметано коришћење, извођењем радова наведеним у постављеном захтеву, као и захтев на накнаду материјалне штете, на основу одредбе члана 42. Закона о основама својинско-правних односа. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев јер нису испуњени услови за примену члана 42. Закона о основама својинско-правних односа с озбиром да узнемиравања није ни било јер је тужени радове изводио на парцели .. к.о. ..., која према катастарском оператру представља сеоски пут, те стога тужиља не може да тражи од туженог да изводи радове на земљишту које је у јавној својини, па последично нема право ни на накнаду материјалне штете због немогућности коришћења своје катастарске парцеле .. к.о. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама са истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 26.01.2015. године, а вредност предмета спора износи 30.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић